

Baner, som skulde finde Sted i den nærmeste Nærækte efter Loven, og at som Følge deraf Anlæg af ny Baner, der ikke vare omhandlede i Loven, maatte hvile, indtil Loven af 1894 var fuldt gennemført. Jeg tror at være berettiget til at sige dette, selvfølgelig med den Modifikation, at hvis der skulde fremkomme Spørgsmaal om ny Baner, for hvilke der kunde anføres ganske særlige Grunde med Hensyn til Nødvendigheden af Gennemførelsen, før Fristen i Loven af 1894 var udløbet, gjorde man selvfølgelig for dette Baneanlægs Bedkommende en Undtagelse fra Reglen. Men ud fra denne Betragtning, som jeg her har gjort gældende, forekommer det mig, at de to Forslag, der her er Spørgsmaal om, maatte egne sig til at hvile, indtil man havde gennemført Loven af 1894. Der er ikke for noget af disse Forslag opført særlige Grunde, hvorfør man skulde trænge dem frem i Øjeblikket, endogaa paa Beføstning af andre Baneanlæg, som ere anførte i den ofte nævnte Lov. Derfor mener jeg, at her have vi netop et af de Eksempler, hvor Forudsætningen for Loven af 1894 og den Basis, hvorpaa man den Gang stod, maa lede til, at man lader disse Forslag hvile. Jeg mener, at dette maa være Regeringens Stilling, og jeg kunde ønske, at det ogsaa blev Rigsdagens Stilling til Sagen. Men jeg skal indrømme, at det er for meget for langt, at Beboerne ogsaa skulde lade disse Spørgsmaal hvile, indtil Loven af 1894 var gennemført. Selvfølgelig maa de søge at varetage deres Interesser, saa godt de kunne, og jeg kan meget godt forstaa, at man i de paagældende egne arbejder for at faa Baner, og ogsaa søge at sætte sine Rigsdagsmænd i Bevægelse for at faa dette gennemført. Jeg mistender aldeles ikke, at det maa være saa. Det forundrer mig derfor ikke, at Forslaget er kommet frem, men jeg søger blot at forklare den Stilling, som jeg for mit eget Bedkommende mener at maatte indtage dertil, og som jeg ogsaa kunde ønske, at Rigsdagens Afdelinger vilde indtage dertil.

Hvad nu ellers disse Baneanlæg angaar, stiller det sig saaledes for mig, at de i høj Grad efter deres Realitet egne sig til at vente for at kunne afgøres under et med andre Spørgsmaal, der sikkert ville trænge sig frem efterhaanden. Det, der i Virkeligheden skulde afgøres nu, er, hvorledes man vilde afhjælpe den Trang til Baner, som er til Stede i den Del af Sjælland, der ligger mellem Standerborg—Stjern Banen og Sønderskov—Esbjerg Banen. At her er store Strækninger, der trænge til Baneanlæg, erkender jeg, men naar vi en Gang skulle gaa

til at afhjælpe denne Trang, gælder det dog virkelig om at faa den afhjulpen paa en saadan Maade, at det stemmer med det heles Tarv. Det er ikke nok at henwise til, at det, der er Spørgsmaal om her, er private Baner, thi det er vel at mærke private Baner, som Beboerne ikke ville anlægge helt og holdent for egne Kapitaler, men til hvis Anlæg der kræves Tilskud fra Statens Side af Halvdelen af Udgifterne. Staten skal altsaa gaa ind i Baneanlægget med et meget betydeligt Tilskud, og derfor forekommer det mig, at det ikke alene er Ret, men ogsaa Pligt lige over for disse Forslag at tage vare paa, at man ved Gennemførelsen af dem ikke foregriber de store Interesser, som der i øvrigt er til Stede. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man en Gang vil komme til at faa denne Tværbane mellem de to Tværbaner, som jeg før anførte. Men hvorledes den skal anlægges, skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket, det er jeg ikke en Gang klar paa selv. Jeg skal dog henpege paa, at hvis man vil gaa til Vedtagelsen af noget af disse to Forslag, foregriber man fuldstændig Afgørelsen af det store Spørgsmaal, som jeg her har rejst. Man foregriber det selvfølgelig ved det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem for Ribe Amt's 2den Valgfreds (Bluhme), som delvis indeholder en Løsning netop af det Spørgsmaal, som jeg nævnte. Om det er en heldig Løsning, er en helt anden Sag, derom kan der selvfølgelig i høj Grad tvistes. Det samme gælder det andet Forslag, Forlængelsen af Egtved-Banen til Grindsted. Ogsaa der foregriber i Virkeligheden den fremtidige Løsning, idet man lægger en Tværbane, der meget let vil kunne blive meningsløs som Følge af den ny store Tværbane. Men jeg skal endvidere henwise til, at der er for Ministeriet fremkommet Andragende om et tredje Jernbaneanlæg, nemlig en Omdannelse af Grindsted Mergelbane til Trafikbane, og denne Banes Forlængelse mod Ost til et Punkt paa Vejle—Gibe-Banen og mod Vest et Punkt paa den vestjydske Stambane. Dette Projekt er jo ikke kommet frem for Tinget endnu, men det vil komme en Gang, og det er atter et Spørgsmaal, der bør inddrages under samme Afgørelse, som skulde ramme de to Forslag, der her er Tale om. Allsaa ogsaa naar jeg ser paa disse Sagers Realitet, forekommer det mig, at der er meget, der taler for at lade disse Sager hvile. Det vil efter den Opfattelse, jeg har, kunne ske uden Skade, for saa vidt man ikke vil eller bør gaa til en Udførelse af disse Baneanlæg, før vi ere komne til Afslutning af Gennem-